

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în lădă paraziții și în România necinstii
și înstrăinați.”

Abonamente sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru instit. și fabrici — Lei 500

O operă păcătoasă.

de: Romulus Damian

Liga Națiunilor din Geneva (Elveția) a jubilat 10 ani de existență, de muncă și de înfăptuirii, spun marile ziare jidănești ca „Times” din Londra, „Le Matin” din Paris, „Berliner Tageblatt” din Berlin etc. etc. de fapt însă 10 ani de amănarea vieții de Stat național, de tortură de suflete unite în hotarele lor naționale și firești cu preț de viață și de sânge, și 10 ani de control de robie în proprie casă, spunem noi care nu ne temem de această mincinoasă, și totodată criminală, creațiune a Franc-masoneriei universale jidănești.

În foarte documentata mea lucrare „Demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei” apărută în 50 de exemplare consecutive, în ziarul „Svastica Banatului” din Timișoara, exemplare ce se pot comanda direct de la redacția din Timișoara, am dovedit că „Liga Națiunilor” este creațiunea Franc-masoneriei. Ea s’a născut din întrunirea franc-masonilor fruntași din Anglia, Franța, Italia, Statele Unite Americane, Spania, Japonia, Belgia, Suedia, Rusia și Germania în zilele de 28, 29 și 30 iunie 1917 la Paris când franc-masonul francez jidanul Andrée Lévy citise bazele ligii de înființat după războiul mondial la Geneva, potrivit cu planurile, în prealabil, elaborate a marelui finanț internațional jidănești ce stănd în slujba guvernului ocult universal jidănesc consimțise a figura de prim-motiv la divergențele, economice și financiare dintre popoare ce ne-au adus războiul mondial și implicit realizarea ideii naționale pe care n’a mai putut-o împle-

deca nici viclenia Franc-masoneriei nici combinațiile geșefteresti a marilor bancheri jidani.

Parola de întrunire era: libertate și egalitate tuturor popoarelor din lume.

Cunoscutul franc-mason, conducătorul comitetului executiv al organizației universale sioniste, Nahum Sokolov, jidanul rus din Pinsk ne spune în cartea sa „Istoria sionismului” la pag. 490 că „Liga Națiunilor” e *jurisconsultul jidanilor și apărătorul drepturilor lor sfinte (?) și că în mâinile sale stă controlul asupra tuturor guvernelor din Europa și din celelalte continente.*

Tot așa de adevărat e că Liga Națiunilor, lucrează sub masca de „egalitate și dreptate minoritarilor” la tragedia fiecărui stat național și creștin. Liga Națiunilor nu poate lua nici-o hotărâre fără prealabila consultare a lojii franc-masone din Geneva, loja anume instalată pentru controlarea activității capitănilor din ligă și care își are comunicația sa telefonică specială cu secretariatul general al ligii, și fire speciale de comunicație cu Londra și Paris.

Toate persoanele marcante din ligă ca: Briand, Henderson, Curtius, Titulescu, Beneș etc. sunt franc-masoni, iar Eric Drummond franc-mason și el, e jidan în carne și oase, și în calitate de secretar general al Ligii Națiunilor atribuția sa e de a pregăti și studia chestiunile ce trebuiesc rezolvate de către adunare, consiliu și comisii. E de prisos a mai spune că toate aceste chestiuni sunt discutate mai întâi cu loja franc-masonă din

Geneva, Nici un stat, nici o națiune, din lume nu poate trece peste secretariatul general, care bine înțeles că nu rezolvă nimic favorabil ce ar stîrbi din planurile ocultului guvern universal jidănesc reprezentant prin Franc-masonerie și a cărei agent e marea finanță internațională jidănească, ce are bani împrumutați în aproape toate statele creștine grație conducătorilor ce s’au vândut pentru bani.

Din cauza aceasta state ca Brazilia, America de Nord, Turcia etc. etc. s’au retras sau nu au vroit a face parte, din ligă. Tot din această cauză sunt pe cale de a se retrage și alte state. Și e foarte caracteristic faptul că azi toate popoarele trezite din beția nădejdiilor de fericire și înflorire trambitate de Franc-masonerie prin ligă, în loc de a se pregăti de pace, ele se prepară pentru orice eventualitate, tot mai conștinș fiind că Liga Națiunilor nu poate rezolvi chestiuni cu caracter foarte serios. Întru cât ar însemna să renunțe, la scopurile pentru care a fost creată, de a stăpâni și administra toate statele din lume prin o guvernare internațională, sub numele înșelător: Liga Națiunilor din Geneva.

La Geneva să prepară, în detrimentul creștinismului, o cruciadă pentru internaționalism, contra naționalismului și monarhismului, un comunism general contra democrației liberale, un război pentru realizarea idealului jidanilor de a stăpâni și cârmui ei omenirea întreagă după învățăturile lor din Talmud, ca singurul popor ales, (am codesh).

În fața acestor fapte incontestabile, — ori câte minciuni ar trambita Franc-masoneria prin

marele sale ziare prostiind lumea, — ne explicăm de ce Liga Națiunilor preferă a se ocupa să știe câte case de toleranțe există în România decât a se osteni să aplaneze războaie între popoarele membrele sale cum sunt China și Rusia bolșevică, războiul dat pentru bolșevizarea Chinei care azi și-a pierdut vechiul și milenarul caracter de imperiu național și unitar, grație pacificismului Ligii Națiunilor și a invențiilor mincinoase ca pactul Kellogg, a căror semnatori sunt atât China cât și Rusia sovietică și care totuși s’au războit.

Liga Națiunilor trambitând zi și noapte că pacea între popoare poate fi numai o operă a oamenilor, realizată fără ajutorul lui Dumnezeu, fără harul fiului Său și fără binecuvântarea bisericii sale, a sămănat ideile satanice din care, sub masca păcii sale false a născut ura, pizma și răutatea între popoare. Propovăduind desarmarea a încurajat pe ascuns înarmarea cea mai cumplită cu gaze asfixitoare și aeroplan ce te ucide sigur. A mai propagat, și mai propagă, umanitarismul franc-masonic, fără sentimente religioase și fără justificare metafizică, fapt ce constituie o gravă epidemie morală, și ce e mai păcătoasă ea mai predicând și democrația a întărit lupta de clase între fiii aceluiaș neam a îmbogățit egoismul și instinctul lăcomiei divizând masa și pretutindeni întărind întinericul și alimentând haosul.

Iată ce operă criminală și păcătoasă a realizat în 10 ani de zile Liga Națiunilor, creațiunea Franc-masoneriei universale jidănești.

Halal de așa muncă!

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

(Continuare.)

Mereu conduși de aceste principii în trecut, — ca și în prezent, — liberalii au îngreunat pe toate căile munca neîncetată a cabinetului conservator, Lascar Catargiu, din 1891—1895, pentru grațierea condamnaților români din fosta Ungarie în chestiunea Memorandului din 1892, muncă pe care o depuseră la împăratul Franz Josef I., prin intermediul regelui Carol I., care îmbărbăta pe condamnații prin dl Teodor Mihali, actualul primar al Clujului, și sprijinea pe românii transcarpatini în toate cauzele lor de asuprire tiranice maghiare la fosta curte imperială din Viena. Ba mai mult liberalii merseră cu trădarea lor atâta de departe încât divulgă chiar ungu-

rilor, prin D. Sturza, izvoarele din care conservatorii trimiteau banii românilor ardeleni pentru școlile și bisericile lor naționale.

Vorbind de trădarea lui Dimitrie Sturza, fost șeful liberalilor, fost prim-ministru și fost ministru de externe, nu pot trece cu vederea amintirea cu câtă durere în suflet îmi spunea în 1919 înfocatul patriot și marele bărbat de stat, cu nume mondial, Take Jonescu cum liberalii făceau chestiune de învârtală de partid din luptele sfinte naționale a ardelenilor, și cum se foloseau de cele mai condamnable mijloace de intrigi și de cele mai detestabile ponegriri și calomnii în țară contra conservatorilor și în afară contra fruntașilor ardeleni ce nu sim-

patizau cu liberalii, și cari duceau această abjectă luptă cu singurul scop ca odată și odată toate bogățiile mândrului și neperitorului Ardeal să le cadă deasupra în buzunar, iar ardelenii să le stea în genunchiași cu mâinile împreunate în fața lor respingătoare de parveniți și de secături. Eminentul bărbat de stat Take Jonescu, la care mă duceam, în calitate mea de proprietar și director al fostei prime agenții telegrafice de Presă din România întregită, în vederea muncii depuse pentru accelerarea consolidării prieteniei și a încheierii alianței între Polonia și România, operă exclusivă a marelui Take Jonescu și la care partidul liberal nu a contribuit cu nimic oricât de mult îi place dlui Vintilă Brătianu a deruta adevărul și oricât de mult va mai țipa, fără nici un pic de mustrare de conștiință, fabricantul de promisiuni I. G.

Duca, că idela a fost alui Ionel Brătianu care ca și părintele său a avut mai mult noroc decât mine cum vom avea ocazie a constata, Take Jonescu mi-a arătat un Document, pe care îl găsim azi și în amintita carte a dlui C. Bacalbașa asupra urmărilor trădării lui Sturza la Budapesta, când apoi fostul ministru de instrucție Vlăsici, a fostei Ungarii, trimisese un ordin foarte draconic decedatului mitropolit al Ardealului Miron Roman în chestiunea școalelor românești din Brașov subvenționate de conservatori, obligațiune nobilă față de românii ardeleni, și fapt istoric de laudă, pe care nemernicul de Dimitrie Sturza l’a tradat la Budapesta, în același vreme el și oamenii săi din partid făcând pe cei mai înfocați naționaliști și pe cei mai nevinovați. Citind aceste rânduri revoltătoare cititorul are toată dreptatea disprețuind, cu prețul

Plugarii Români și L. A. N. C.

Suntem o țară de plugari, dar de plugari săraci, cari de azi pe mâine așteaptă ceva, așteaptă acel *mai bine*, ce întârzie să se arate. Cum au ajuns oare în această stare? Cu câmpii mănoase, pământ bogat, păduri întinse și frumoase, cu aur, argint, cărbuni, sare, petrol și tot ce ne trebuie înăuntrul țării noastre; cu popor cuminte, harnic, bun, viteaz, drept și răbdător... și totuși suntem lipsiți de toate. Ne mândrim și spunem copiilor în școli și tinerilor de altfel, că suntem bogați că aur se găsește acolo și acolo, că avem atâtea milioane hectare de păduri, că producem anual atâtea și atâtea grâu, că exportăm iarăși de sute de milioane, că, în sfârșit suntem cea mai bogată țară din lume... și cu toate acestea poporul român este sărac. Avem în țară de toate, dar nu avem noi. Atunci a cui este bogăția țării noastre? Mă cutremur când mă gândesc la aceasta și când trebuie să spun credul adevăr, că averea țării Românești nu este a noastră, a Românilor, ci a dușmanilor noștri, a șerpilor pe cari noi îi strângem la sân, strecurăm aci la noi, ca să ne stoarcă de tot ce avem și să ne sugrume în propria noastră Casă. Da e așa de adevărat faptul acesta, cum e de adevărat că ne-am născut și totuși lipsiți de orice simțire eroică, de orice putere de viață, ca niște muribunzi, par'că noi am cere să fim mai repede uciși, așa le suferim toate.

Inchipuiți-vă un sat, în care câțiva bogătași străini, așezați acolo de curând, prin indiferență ce mijloace, au pus mâna pe toată bogăția acelu sat. Acești bogătași, deși străini, având averea toată în mâna lor dispun și de viața celorlalți locuitori din sat, cari săraci fiind, trebuie să lucreze pământul, ce pe vremuri a fost al părinților lor, iar acum e al acestor venetici. Tot satul va să zică, este la bunul lor plac. Ei însă având aceleași interese și spre a putea stăpâni mulțimea, fac numai între ei o înțelegere ascunsă, rămânând ca față de lume, ei să se arate fiecare cu alte interese. Dar satul trebuie condus și la conducere trebuie să fie și reprezentanții locuitorilor de bastină. Ce se întâmplă însă? Bogătașii cumpără cu multă ușurință pe unii dintre locuitori și îi transformă în agenți de ai lor, ca să-i încunună întru toate asupra tuturor mișcărilor din popor, precum și asupra oamenilor lui de încredere. Cunoșcându-l pe aceștia și mai ales pe acei de cari, văd că lumea ascultă mai mult, caută să-i cumpere și pe ei, dar pe altă cale. Le propune să intre în societatea cutare, ce în realitate e condusă de acești străini, le acordă tot felul de foloase ca să îi oblige, le asigură un trai bun și pe urmă îi supune unui jurământ fioros, că viața le stă în joc, în cazul când se vor abate dela voința lor. Astfel, ei „aleși poporului” ajung să facă numai tot ceea ce vor bogătașii

și numai de formă își zic, că reprezintă poporul. Mulțimea însă, ca să scape de acest jug mortal trebuie să se lapede de toți vânzătorii și să asculte de acela, cari — văzând — le-au descoperit lor adevărul și luptă în contra acestor lăcuste străine. Trebuie să facă o singură înțelegere a tuturor celor mulți și săraci cari suferă, în afară de bogătași și de agenții acestora; și cu puteri unite să-l alunge dintre dâșii, deoarece fără de nici un drept le-au luat pâinea dela gură, îmbogățindu-se dela munca, averea și sudoarea lor...

Asemănător stau lucrurile și în Țară. Bancherii și bogătașii jidovi au acaparat avuția României noastre. Au format o înțelegere ascunsă numită *francmasonerie*, răspândită în multe țări; au atras în ea pe oamenii politici din toate partidele, cari trebuiau să reprezinte poporul și l-au prefăcut în oameni de al lor, stăpânind astfel Țara prin însăși partidele, cari din reprezentante ale voinței populare, au devenit organe de înșelare, adormire, așuprire și tâlhărie a bunurilor și a vieții Neamului nostru.

Această stare de nesuferit a dat naștere „Ligii Apărării Naționale Creștine” de sub conducerea marelui apostol al Neamului Românesc, Profesorul A. C. Cuza, care văzând cum i-se pregătește moartea Românilor în Țara sa, a pornit vigoasă acțiune de deșteptare a conștiinței naționale, adunând la un singur loc, în jurul steagului cu svastica pe toți Românii născuți, iar nu făcuți, din toate clasele sociale descoperindu-ne nouă tuturor adevărul situației în care ne găsim și arătându-ne cuibul de jidani francmasoni, cari în ascuns și prin mascarada partidelor politice, primejdiesc existența Nației Românești. L. A. N. C. ne chiamă la luptă, la datorie, pentru salvarea noastră și a Patriei, purtând deviza: Hristos, Regele, Națiunea. Și cum cea mai mare parte a Nației noastre o formează Plugarii Români, L. A. N. C. se adresează lor, ca și tuturor Românilor de sânge din toate clasele sociale, zicându-le: De nu vă veți uni și de nu veți lupta contra jidovilor și înșirărilor și vă veți mai încrede în minciunile partidelor și ale politicienilor, veți pieri în mizerie și sub blestemul celor din mormânturi și al celor ce vor veni în urmă!

România trebuie să fie a Românilor și va fi!

Asociația fililor de plugari români, ridicată în clasa cultă, va lua ființă, grăbind procesul de legătură organică directă, de înțelegere și sinceră comunicare a clasei conducătoare cu marea rezervă de energii românești al Neamului nostru — Țărânilmea.

Trăiască România Românilor și tot ce-i Românesc!

București, 18 Ianuarie 1930.

Dimitrie Oniță

pe care singurii l-au voit, pe acești farisei ai neamului românesc, ce își zic „naționali-liberali”.

În ședința Camerei dela 28 Aprilie 1898 Take Ionescu, în fața tribunelor ticsite de public, — căci trebuie să se știe că decăteori vorbea Take Ionescu, căruia i-se zicea: „gură de aur”, la Camera tribunale erau luate cu asalt de publicul veșnic setos de a absoarbe cuvinte din elocința sa ce te electriza, — acuză pe Sturza de trădare ungarilor din Budapesta asupra ajutorului material și moral pe care îi dădeau conservatorii fraților lor ardeleni. La auzirea acestor cuvinte grave și pentru totdeauna de rușine și de ocară pentru liberali publicul dovedi pronunțată enervare legitimă, și când apoi Sturza părăsi Camera el fu huiuit, fluierat și apostrofat cu indignare justificată, de mulțimea ce îl aștepta afară.

Natural că trădătorul Sturza făcuse

același lucru pe care îl fac conducătorii de azi ai partidului, Vintilă Brătianu et I. G. Duca, negând pur și simplu totul, pozând în cel mai patriot și în cel mai nevinovat și afirmând că Take Ionescu nu ar fi bun român.

În fața acestei nemai pomenite îndrăzneii de a minți cu nerușinare îndesată în fața țării Take Ionescu scoase din servietă, — din geanta de piele, — nota originală a fostului ministru maghiar Vlasici și o arătă deputaților. Vă puteți închipui conșternarea produsă și apoi producerea de scârbă față de liberali în toată țara. Iată încă odată noul fapt istoric că pentru liberali durerile românilor înseamnă aviditate (lăcomie) de îmbogățire, necazurile poporului înseamnă prilej de îngrășarea burții, grijiile și mizeriile înseamnă îndesarea buzunarelor cu bancnote de bancă, lacrimile femeilor române înseamnă desfițarea lor și jalea văduvelor înseamnă des-

Alegerile județene.

În 5 Februarie 1930 se țin alegerile consiliilor județene. Țara a început să fie agitată de agitații și de propagandă. Bietul alegător și cu deosebire țărânul amărât de greutatea vieții, cum sunt: birurile cele multe și grele, lipsa de bani, cametele grozav de urcate, prețurile scăzute la vite și la bucate și scumpetea articolelor fabricate, dar și amețit de făgăduelile care încep să curgă ca ploaia, este bulmăcit (încurcat) și nu știe ce să facă, în fața acestor alegeri.

Liberalii își scot capul din ascunzișul binemeritat, pe urma nelegiurilor făcute în paguba nației, cât timp au stat la guvern, injură și ponegresc pe național-țărăniști, acuzându-i că prăpădesc țara.

În schimb național-țărăniștii și azi tună și fulgeră în contra liberalilor, ca și în anul 1928, zicând că țara nu se poate îndrepta în decurs de un an, în schimb însă nici ei neaducând nici o îmbunătățire, ci din contră.

Făgădueli peste făgădueli, dar și aldămașuri vor urma din partea petitorilor de voturi românești, — pentru ca odată aleși să-și bată joc de nația care i-a cocoțat în locuri nemeritate.

Ce este de făcut?

Iată părerea unui luptător, care face, dacă nui mai mult, atâtea cât o furnică pentru neamul său.

Priviți din vreme listele candidaților și veți vedea că fiecare partid politic, are o sumedenie de străini pe lista de candidare, prin urmare nici un vot să nu se dea partidelor politice, ori cum s'ar chema ele: liberal, averscan, național-țărănist, sau numai țărănesc.

Atunci cui să se dea voturile?

Să se dea listelor puse de *Liga Apărării Naționale Creștine* căci Liga nefiind partid, luptă pentru ca *România să fie a Românilor!* Acolo unde Liga nu are listă, anulați voturile apăsând ștampila pe toate listele partidelor politice. Căci toate sunt deopotrivă de vândute străinilor, toate au sărăcit nația și nănescă în decursul celor 11 ani de când există România Mare, deci toate merită aceeași soartă: desființarea partidelor politice și a politicianismului ticălos!

Băgați bine de seamă frați alegători, căci în mâinile voastre — prin ștampila de vot — este puterea de-a desființa partidele politice și de-a îndrepta lucrurile în țară chemând la putere L. A. N. C.

Șt. Penes — Cluj.

Rugăm achitați abonamentele!

Izbânda României la Haga

— Chestiunea optanților unguri și a reparațiilor de război au fost definitiv rezolvate. —

Chestiunea reparațiilor de război a fost, până mai deunăzi, una dintre cele mai grele probleme de rezolvat pentru diplomația internațională. Greutatea consta în deosebi în aceea, că țările care aveau de plătit reparații, — pretextând criza financiară de după război, — căutau să scape de această sarcină, în timp ce țările beneficiare, adică acelea care aveau de primit reparații, nu înțelegeau să renunțe în nici un chip, la drepturile lor.

Pentru aranjarea definitivă a plăților despăgubirilor de război în orient, s'a instituit la Haga (Olanda) o conferință, care și-a terminat lucrările abia de câteva zile. Rezultatul acestei conferințe e cât se poate de favorabil pentru țara noastră. Într'adevăr, la Haga s'a decis, că România nu va avea de plătit datorită de război, în schimb, va avea de primit aproape două milioane mărci aur anual la început, iar pe urmă un milion și ceva franci aur. Afară de aceasta, în ce privește reparațiile ungare și bugetare, cota ce aveam să o primim se ridică dela 10 la 13 la sută, fără a se scădea cota reparațiilor celorlalte. Dela Ungaria aveam să primim, până la anul 1943, cele 12 milioane aur stabilite mai înainte, iar dela Bulgaria 270 milioane Lei aur, dintre cari 110 milioane în termen scurt, jumătate în trei luni, după ratificarea acestui tratat, direct dela Bulgaria, iar restul dela aliații noștri (Franța, Anglia etc.) în anumite anuități.

Dar cea mai importantă decizie a fost, poate, lichidarea definitivă a problemei optanților. După cum se știe, baronii unguri trecuți peste graniță ne-au intentat proces pentru a le plăti averile expropriate, cu alte prețuri decât acelea acordate boerilor români.

La Haga s'a adus hotărârea, ca optanții să fie plătiți de Ungaria, detragându-i-se acestora suma respectivă din suma reparațiilor ce are de plătit României și fixându-se acest sumă preț pentru pământul expropriat ca în țara noastră. Cu alte cuvinte: Ungurii nu primesc pentru pământul expropriat nici cu un Leu mai mult decât românii. Ne bucurăm, că în sfârșit s'a pus capăt unei probleme de care ungurii se serveau neînterupt pentru a face sgomot și propagandă în favorul revizuirii tratatului dela Trianon, care a fixat actualele granițe ale țării lor.

Succesul României se datorește în primul rând dreptății, care a fost de partea noastră și în bună parte solidarității ce există între dânsa și aliații ei, precum și vredniciei și iscusinței marelui nostru bărbat de stat d. N. Titulescu.

Dreptatea noastră a învins, prin ceea ce s'au curmat poftele nesațioase ale dușmanilor noștri și o bună parte din intrigile finanței și diplomației internaționale jidovești.

Nici un ac dela jidani!

trăbălarea și orgiile lor, căci cum am mai spus acești farisei se închină banilor în loc de a se închina lui Dumnezeu și credința lor e în o cât mai bine îngrășată burță în loc de a crede în necesitatea de a trăi în fericire și înflorire poporul român.

Tot trădătorul Sturza este vinovat pentru ruptura dintre decedații conducători ai românilor ardeleni, Dr. J. Rațiu și Vasile Lucaciu, pe care i-a despărțit pe deoparte spre a servi pe ungurii din Budapesta pe dealtă pentru ca să aibe mișcarea românilor din Ardeal în mâna sa, și pentru care scop adusesse la București pe ziaristii ardeleni Jon Slavici, Eugen Brote și Septimiu Albini.

Dar Sturza trădase și cauza românilor macedoneni pe care deasemenea îi desbinase băgând zizania între conducătorii lor și scăzând moralul de înălțare națională în școlile lor. Ba Sturza mersese atâtea de departe în-

cât el dase ordine prefectului de poliție să aresteze și apoi să expulzeze din România pe delegații trimiși la București, pe prof. Filip Apostolescu și Dr. Cristovici, cu rugămintă către guvern de a înceta asemenea amestec în treburile lor. Toate aceste acte scârboase sunt scuizate de unii din conducătorii partidului de azi că Sturza ar fi fost atacat de boala „inconstinței” în urma unor defecțiuni mintale de care suferea.

(Va urma)

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumuliță și pentru fondul de rezistență!

Români sprijiniți comercianții, meseriașii și industriașii români!

Deplângem pe dl Iuliu Maniu!

Citind declarațiile dlui Maniu făcute la Cluj în fața celor 100 ai săi și apoi comparându-le cu realitatea crudă constatăi imediat cât de convins este primul ministru de azi că publicul să lasă cu plăcere să fie înșelat, — din motive de lipsă de cultură te-meinică, — și că acest public abia așteaptă să aibe în ce crede, — indiferent dacă e posibil sau nu să corespundă realității ceea-ce i se spune să creadă, — căci dl Maniu știe că sufletul ome-nesc e lacom de noutăți și dor-nic de mister.

N'am avea nimic de obiectat față de acest gen de delectare sufletească a bieților naivi și cre-duli, ba am mai și felicita pe dl Maniu pentru foarte curagioasa d-sale scamatorie politică dacă la porțile României n'ar bate tot mai mult și mai tare spiritele înfometate de unirea românilor în sfintele lor hotare naționale și firești, și însetate de sânge românesc.

Înăuntrul României zeci de mii de javre parazitare din neamul ce își zice: „am codeș (neam ales), asmut pe toți creștinii împotriva propriului lor interes de a trăi în pace și bună înțelegere pentruca pe acest drum înălțător de suflete să poată crește și să se poată întări spre fericirea și bucuria Patriei, agită instinctele de lăcomie și de vanitate deșeartă, aprind patimele de egoism și de ambiții și pe toate cărările intensifică răcirea simțului de datorie și a sentimentului iubirei de Patrie sub muzica desfrăului și decăderilor sociale strigând, prin glasul a sute de mii de oameni, îmbătați cu apă rece: Trăiască comunismul! Jos burghezia!

E de prisos a mai spune ceva asupra acestor cuvinte înșelătoare, pornite din creierii câtorva pa-tentați excroci sociali jidani, spre a servi exclusive înfrângerii creș-tinismului și formării marelui im-periu iudaic pe ruinele României de azi.

Când însă te gândești că toate aceste atentate criminale contra suveranității statului nostru națio-nal și unitar se execută sub pro-tecția legilor, atâta de indulgente, și sub sprijinul declarațiilor pri-mului ministru că la noi nu exis-tă pericol de comunism și că avem numai câțiva agenți pro-vocatori plătiți de Moscova atunci fără să vrei mai citești odată aceste declarații și te întrebi dacă e posibil ca un primministru să facă asemenea declarații fără a lăsa umbră asupra d-sale că sau este un „inconștient“, și în cazul acesta trebuie să tragă consecin-țele, sau este un vândut acestor interesați de a destrăma sfânta noastră unitate națională și atunci urmează a se desculpa în fața realei suveranități a justiției po-porului.

În toată țara bande de pun-gași, de răufăcători și de toate lepădăturile sociale conduse de jidani excroci ridică tot mai obraznic pumnul împotriva sfinte-lor noastre așezăminte morale și sociale și lovesc în toți românii conștienți de chemarea lor în menținerea ordinii, liniștii și pa-

zei avutului cetățenilor. În toate orașele principale din țară acești jidani excroci, preținși condu-cători, au provocat vărsare de sânge și dl Iuliu Maniu declară că nu există pericol politic! Pe toate căile ferate să lucrează din rășputeri la stricarea liniilor, la provocarea de deraieri de trenuri cauzând statului pagube de sute de milioane și la atentarea vieții oamenilor ce călătoresc, și primul ministru declară că nu există pe-ricol comunist! Pe toate dru-murile ești urmărit de spionajul Moscovei, prin care răsuflă și veseli cheflii revizioniști din Buda-pesta, ești invitat la munca de distrugerea tot ce este românesc și ești îndrumat la viață de jaf în averea altuia câștigată cu mun-că grea de zeci de ani, și dl Iuliu Maniu declară că nu există pe-ricol comunist!

Te deplângem dle Maniu!

Da, te deplângem și în aceste condițiuni nu te mai acuzăm și de prea puțin bun român și pentru declarația făcută tot în fața celor 100 ai dtale la Cluj cu privire la reforma dtale administrative afirmând că ea „tinde“ să asigure unitatea noastră națională. Căci cum e posibil ca un prim mi-nistru care dispune de toate for-țele vizibile și nevizibile la fa-cerea unei legi să nu fie sigur asupra sufletului național al ace-stei legi, pentruca să declare că această lege numai *tinde* a asi-gura viața unitară și națională, *pe care o reclamă sufletul și simțirea națională a statului*.

Te deplângem dle Maniu, și totodată regretăm că ne-ai dat o nouă dovadă *că sufletul dtale e tot habsburgic* și că el trăiește tot în Tirol la copioasele mese a popotei ofițerilor de artilerie grea, ce trăgea în aliații noștri de războiu, în italienii lui Mazzini și ai lui Mussolini.

Romulus Damian.

Întâlnirea lui Maniu cu Sfântul Vasile.

În seara de veselie
Când frumoasa Românie
Aștepta An Nou să vie,
La D-l Maniu sosi
Un moșneag și mi-l vorbi:
Bună seara prim-ministru,
Repede să-mi dai registru,
Să văd cum al guvernat,
Câte rele-ai îndreptat;
Sunt bătrânul sfânt Vasile.
Și-a trecut un an de zile”.....
Iar Maniu cum asculta
Începu a tremura
Și de sfânt a se ruga:
„Lasă nu mai controla,
Tocmai bine nu-l aflat”
Dară sfântul nu l lăsa
Și astfel mi-l chinuia:
„Am venit cu bucurie
Și văd țara 'o sărăcie.
Sunt de veacuri încărcat,
Multe drumuri am umblat,
Dar pe lume n'am aflat
Un guvern mai vinovat.
Țărănesc el se numește;
Pe țărani îi jefuește.
Național se mai numește;
Nația o prăpădește,
Țara el o despărțește.
Ardealul îl dăruiește
Cui vorbește ungurește.
Pentru faptele aceste
Îți aduc amară veste:
După anul de plăcere
Care'n noaptea asta plere,
Vine unul de durere:
Vei pleca dela putere.”
Scolobiu M. Ltsaura

Osânda

— Poemă —

Chilia în care pe drept sau pe nedrept m'au încâtușat, e nea-gră și ferecată cu gratii la fe-restrele mici, prin care abia se zărește soarele, odată în zi. Vântul îmi trece, pe lângă ochiurile ferului, când frunze galbene sau verzi, când petale de flori când fulgi înghețați de zăpadă și după acestea știu dacă afară-i iarnă sau vară...

Mă mișc. Lanțurile îmi zornăie. Întai m'am înflorat la aceste su-nete, dar acum, în liniștea chiliei, par'că mă mai deșteaptă... Nu vă pese ce m'a adus aci, gândiți-vă numai că în trupul acesta înlăn-tuit în fier, e un suflet ce s'a născut pur ca al tuturor. Sunt ani de când m'au răpit din mijlo-cul acelora în care trăiam. Osândit să zac peste aceste scânduri, m'am uscat aproape ca ele... Imi pipăi fața și simt dinții abia acoperiți de pielea subțiată peste cari au cres-cut perii lungi și tari.

Sunt în lume oameni, — și eu am fost —, ce nu se mulțumesc niciodată cu viața obișnuită și caută mereu noutăți pe căi oprite sau neoprite. O!... De m'ar ține acum afară, un ceas, numai un ceas pe zi, să pot vedea cerul, soarele, iarba, orice vietate și mai ales pe om!... Dar nu pot vedea niciodată decât acelaș pat învelit în foi de papură împletite, acelaș lanț de mâini și de pi-cloare, acelaș colț de cer prin gratii și același trup în care lo-cuiesc aproape fără să vreau...

Oamenii mor și nu cunosc încă prețul scumpei libertăți, fiindcă doresc prea multe. Chinuit de singurătate, în primele luni era să pier între acești pereți, când par'că o voce îmi strigă: „mulțumește-te cu puțin!”. Atunci, de cum începeau primele șoapte ale zilei, ascultam orice adiere căutam să prind orice sgomot, numai ca să fac ceva și să trăesc. Noptile sunt însă pline de duhul singurătății și acest duh e cel mai ucigător. Câteodată vin păsări de noapte la fereastră și-și cântă vauerul spintecător al liniștii, care pentru mine e cântecul cel mai drag, dar vin prea rar, ca și cum ar ști și ele că în osânda mea tre-bue să fiu singur, singur... Când s'abate vreo furtună, în celula mea e sărbătoare. Fulgerele, trăz-netele mă scutură din amorțeală și par'că mă simt că reasc din golul ce mi se face în suflet.

Câteodată vântul poartă până la mine câte un glas de om — căci paznicul nu-mi vorbește ni-ciodată — și atunci simt cum vi-brează și'n mine omul — viața de altădată. Dorurile, bucuriile, răsar în amintirea mea ca florile cele mai frumoase pe răzorul celei mai sărace fete. După aceasta cad într'o oboeală, ce-mi dă somnul cel mai sbuciumat, după care, trezindu-mă, simt pustiu din mine mai întins ca niciodată... Atunci... atunci... numai șoapta venită din nu știu ce depărtare de colț al sufletului, mă mai o-prește să nu-mi curm zilele... Gla-sul acesta șoptit minții din clipa în care desnădejdea m'a îmbră-țișat, îmi pare glasul pe care în-a-nte de a cunoaște zidurile a-

cestea nu l-am ascultat, deși îl mai auzisem în multe rânduri, fiindcă porunca înțelepciunii Dum-nezești, n'o aude omul decât în clipa din urmă.

Pentru întâia dată când am des-lușit această șoaptă, — singura mângăere a osânditului —, mi-am adus aminte de-o poveste a co-pilăriei, de patimile Unui Dum-nezeu și când privirile mi-au cătat pe zidul negru al chiliei, mi s'a părut că-i luminat de-o rază ne-văzută, lanțurile mi-au fost mai ușoare, scândurile patului mai moi, fiindcă în singurătatea osânde mele, găsisem că tot pot vorbi cu cineva, care nu ține seama dacă pe drept sau nedrept sunt aici: vorbiam cu Dumnezeu, ru-gându-mă, închipuindu-mi, — lu-cru ce nu-l pot opri nici lanțu-rile, nici gratiile, dar pe care îl oprește sfânta libertate, căci o-mul nu-și aduce aminte de Dum-nezeu de cât atunci când l-au încâtușat brațele durerii...

Sabin Popescu

Organizațiile noastre.

L. A. N. C. — Brăila.

Locuitorii din com. Filu (jud. Brăila) întrunindu-se în ziua de 24 Noemv. 1929, s'au organizat în LANC. alegând de președinte al Comitetului comunal pe dl R. G. Boald, de vicepreședinti pe dnii: M. Dinu și M. C. Brânză, de casier pe dl S. R. Udrea și de secretar pe dl A. R. Dinu.

Organizația jud. Brăila, a în-ceput deja organizarea și reorga-nizarea LANC., pe comune.

L. A. N. C. — Turda.

Bunii Români din com. Oră-sia (jud. Turda), în ziua de 15 Dec. 1929 au procedat la alege-re comitetului comunal al LANC. alegând de președinte pe dl Pa-vel Teodor, vicepreședinti: I. Ma-rian și V. Bogdan, secretar F. Petăldcean, secretar de ședințe F. Alexă, casier V. Iganat, stegar V. Alexă.

L. A. N. C. — Orhei.

În ziua de 15 Dec. 1929 s'a constituit următorul comitet al comunei Ignatei (jud. Orhei Basarabia): Președinte dl A. Frunză, vicepreședinte dl N. S. Mârza, secretarul F. Ghir-toacă, casier dl I. Borbiraș, stegar dl Șt. Chirtoacă, mem-brii în comitet dnii: I. S. Toma și Mihail Pavel.

Di S. L. Pistrui din Indărăp-nici, continuă cu organizarea LANC. și în celelalte comune vecine, ale jud. Orhei.

Cântecul Birnicilor din anul 1930

Stele, lună, sfinte soare
Sunt secăt de ori ce paralel
Biru-i greu și nu mai pot.
Ce-am avut mi-s'a luat tot.
Nu mai am cenușă 'n vatră,
Nici secure nici lopată,
Să lucrez negru pământ,
Și să-mi sap adânc mormânt,
Ca să scap de percepatori
De tâlhari și 'npilatori...

Mina Savai
Bacău

INFORMAȚIUNI.

Alegătorii pot călători de la locul de origine la localitatea unde se țin alegerile în cl. III-a în baza cărților de alegător.

Delegația permanentă a consiliului județean a decis, ca jumătate din veniturile directe ale comunelor să se erse la „Fondul Invalizilor” din care se vor ajuta invalizii din județul Arad. Astfel, că invalizii vor primi un ajutor de 560—630 Lei lunar.

În 24 Ianuarie a. c. a avut loc în Arad o consfătuire a conducătorilor organizațiilor partidului poporului din județele: Arad, Timiș, Caraș și Severin. Afară de o mulțime de intelectuali au fost și foarte mulți țărani de față. După vorbirile diferiților delegați din județele vecine, dl Goldiș fost ministru a făcut o importantă declarație în privința minorităților, voinicilor și succesiunii la guvern.

S'a votat apoi o moțiune în care „se face apel la toți patrioții partidului poporului să dea vot nul pe buletinele pentru alegerile comunale și județene, adică să aplice stampila astfel ca votul să nu poată fi luat în considerare și s'a trimis o telegramă d-lui general Averescu.

Neîncetat, în diferite centre ale țării, bolșevicii pun la cale manifestații, care ating grav ordinea de stat și se termină în totdeauna cu incidente sângeroase. Ei vreau să ne arate, că trec de la sgomotul de stradă, la luptă dreaptă și că vor să-și realizeze planul chiar cu forța armelor.

Cu toate acestea, d. Maniu află de bine să declare, că în România nu există pericol bolșevic.

Vorba proverbului: casa arde, baba se piaptână...

Este teamă că în multe părți, nefiind sămănăturile de toamnă acoperite cu zăpadă le va strica frigul, care pe unele locuri a ajuns 10—15° sub zero.

Locuitorii dintr-o comună din Basarabia s-au constituit organizat în soviet, alegându-și conducătorii dintre ei.

De ce oare nu stărpește guvernul din rădăcină cu fer roșu, pericoul bolșevic?

Principesa Ileana s'a logodit cu contele german de Hochberg și se sunește că Principele Nicolae va lua în căsătorie pe o fată a regelui spaniol. Dne ajută Le! Să trăiască fericiți, să se înmulțească ca Sara...

La Craiova s'a dat de urma unor bandiți cari fabricau hârtii de 1000 lei. Prost lucru să ajungi din fabricant de bancnote tător de sare în fundul unei ocne! Dar așa-i cu dreptate.

La Cernăuți a fost adusă sentința în procesul alor 42 comuniști dintre cari fiecare a fost condamnat la închisoare între 3 săptămâni și 2 ani.

Apărătorul lor avocatul Pătrăscanu, deși n'a reușit să-l scape de pedeapsă, la eșire cu toate măsurile de pază luate, a fost crunt bătut de studenți și populația creștină, fiindcă luate apărarea comuniștilor.

Adevărat că meseria advocaților este să apere pe cei acuzați, dar totuși sunt bandiți, trădători etc., cari nu merită decât disprețului oricărei ființe careia îi place să fie numită „om” fie ea chiar și avocat.

Mulțor români le place să creadă și acum că dinastia habsburgică le era ardelenilor binevoitoare.

Di prof. univ I. Nistor a dovedit că după luptele din 1848 însuși împăratul Franz Iosif a șters pe eroii români: Iancu, Axentie și Balint din rubrica celor cari au fost înalțați pentru a fi decorați cu „Coroana de fier cl III.” și i-a trecut cu propria lui mână în rubrica celor propuși pentru a fi decorați cu o decorație inferioară.

Poate în viitor cel puțin vor fi scutiți românii noștri de astfel de credințe deșarte.

Jidanul Albert Londres, care a făcut nu demult un studiu în România, a ținut o conferință în Paris spunând între altele relativ la starea evreilor din România că: de la venirea la putere a guvernului d-lui Maniu, evreii sunt perfect liniștiți în România, bucurându-se din toate punctele de vedere de completă libertate.

Dar ei se tem, a spus conferențiarul, că după acest regim să nu vină un altul care să-l persecute din nou.

Pe semne se tem jidanașii că vine Liga (L. A. N. C.) la putere. De ce se tem nu scapă!

În ziua de 24 Ianuarie, Ziua unitii principatelor în mai multe localități din Basarabia au fost ciocniri sângeroase între comuniști, — cari au eșit să manifesteze pe străzi cu steaguri roșii și table cu inscripții de: trăiască sovietele... etc. — și între poliție sau armată.

Primo de Rivera, dictatorul spaniol a declarat că consultează ofițerii superiori ai armatei și marinei spaniole și la caz că el nu-l mai vreau în fruntea guvernului, deci nu se mai bucură de încrederea lor, va demisiona imediat. Curioasă declarație. Rezultatul consultării a fost că s'a înalțat demisia care a și fost primită.

Întro comună din apropierea orașului Focșani, două femei au ars cu fier roșu sânii și... unei fete, despre care credeau că întreține relații de dragoste cu bărbatul uneia dintre ele. După ce mai înainte au bătut-o până la nesimțire în cel mai brutal mod și tăindu-i cositele i-au uns capul cu păcură și i l-au acoperit cu un sac.

Preoții cei ce vreau cu dinadinsul a se scăpa de rușinea de a fi învinși în discuțiile cu pocăiții, vor avea orice răspuns în cartea: „Pocăiții” de Dr. N. Brînzău. Costă 80 lei. Se află la „Presa Buna” Iași str. Ștefan cel Mare 56.

Unii se spărie și acuză pe dl ministru Madgearu că a pus pe brevetele de beuturi spirituoase taxe enorme și din cauza aceasta mulți de brevete au fost înapoiate biroului licențelor. Noi n'avem decât să-i gratulăm d-lui ministru pentru o faptă bună și am fi fericiți să nu mai avem în țară nici un jidan crâșmar!

Ziarul „Chemarea” între alte vine ce le află deputatul Hegedus eră și aceea că e jidan.

Ne întrebăm: ce va zice Dnul Valda francmasonul și membrul în consiliul de administrație al băncii jidovești Blanck?

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Dr. Luțai lucrează.

Comisia edilitară a orașului Arad în ultima sa ședință, contrar svonurilor răutăcioase, a hotărât ca să se înceapă de urgență cu bani din fondurile bugetare canalizările, pavările străzilor și alte lucrări edilitare necesare în suburbiile municipiului.

Dușmanii actualei comisii Interimare și în deosebi al dlui președinte Dr. Luțai au acuzat pe actualii conducători că își bat capul numai cu centrul orașului, neglijând cu totul suburbiile și că acum încă i-ar preocupa mai mult chestia renovării — desvoltării strandului, dar iată că afirmațiunile lor se dovedesc de neadevărate.

Nu se lucrează la Primăria municipiului Arad nici din interese electorale, cum se spune că adevă și acum ca în trecut înainte de alegeri se promite marea și sarea și apoi trecând alegerile nu se mai face nimica pentru populația nevoiașă departe de centrul orașului. Cine cunoaște și știe să aprecieze munca titanică de până acum a comisiei, poate avea toată încrederea și în promisiunile ei făcute referitor la lucrările, ce se vor executa în apropiatul viitor.

Di Dr. Luțai este un om al faptelor, un caracter integru, face totdeauna mai mult decât promite, și trebuie să recunoaștem că nu s'a lucrat pentru acest Municipiu în zece ani atât cât sa făcut de când este el la conducere.

Nero.

ROMÂNIA
Prefectura Județului Arad.
Serviciul Financiar și Economic.
No. 2138/1930.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 20 Februarie 1930 orele 10 a. m. se va ține în sala mică de ședințe dela Prefectura județului Arad, licitație publică cu oferte închise, în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității publice, pentru aprovizionarea următoarelor alimente necesare Spitalului județean pentru anul 1930 și anume:

1. Carne de vită aproximativ 9.000 Kgr., carne de vițel aproximativ 6.000 Kgr., care de porc aproximativ 3.000 Kgr., untură aproximativ 3.000 Kgr.

2. Lapte aproximativ 50.000 litri.

3. Făină de pâine aproximativ 42.000 Kgr., făină albă 8.000 Kgr., gris aproximativ 2.000 Kgr.

4. Piper aproximativ 40 Kgr., ardei pisat aproximativ 100 Kgr., cafea prăjită aproximativ 200 Kgr., cafea „Franck” aproximativ 300 Kgr., ceai aproximativ 50 Kgr., orez aproximativ 800 Kgr., scorțișoare aproximativ 20 Kgr., stafide 40 Kgr., precum și alte articole după necesitate.

Caetul de sarcini se poate vedea la Spitalul județean Arad în zilele oficiale între orele 11—13 din zi.

Amatorii vor depune deodată cu înaintarea ofertei și o garanță de 5% din suma oferită, care urmează a se prezenta Comisiei în plic separat.

Costul se va trece în oferte pentru fiecare articol separat și calculat per kilogram.

Ofertanții comercianți sau industriași vor trebui să producă acte doveditoare că firma este înscrisă.

o. Prefect: Șeful Serv.

s: 22

No. 71/1930.

Publicațiune.

Se publică spre cunoștință generală că în ziua de 17 Februarie 1930, la Primăria comunei Radna, se vor ține următoarele licitațiuni publice:

1. La orele 9 pentru completarea registrelor și cărților de legi pentru furnizarea hârtiei, imprimatelor și rechizitelor de scris pe anul 1930.

2. La orele 9½ pentru confecționarea uniformelor, încălțămintelor și echipamentului necesar guarzilor comunali în anul 1930.

3. La orele 10 pentru cumpărarea alor 30 q ovăz și 14 q porumb necesar pentru alimentarea animalelor de reproducție.

4. La orele 10½, pentru repararea edificiului comunal.

5. La orele 11 pentru reparațiuni mărunte ce se vor ivi din caz în caz în cursul anului 1930, la edificiile, grajdurile, fântânile, oborul și podurile comunale.

6. La orele 11½, pentru petrolul necesar primăriei și lampelor de birou în anul 1930.

7. La orele 12 pentru mobilierul necesar primăriei în 1930.

8. La orele 14 pentru repararea udătorului comunal.

9. La orele 14½, pentru repararea bazarelor comunale.

10. La orele 15 pentru zidirea unui grajd nou la „Pustă”.

11. La orele 15½, pentru vânzarea fânului comunal.

12. La orele 16 pentru furnizarea alor 48 m. lemne de foc pe seama notarului.

13. La orele 16½, pentru desfundarea șanțurilor și curățitul drumurilor.

Licitația se va ține în conformitate cu Legea Contabilității Publice.

Radna, la 8 Ianuarie 1930.

Primăria.

CINEMA „CENTRAL”

Duminică 2 Februarie 1930.

Începutul repr. la orele 3, 4½, 6, 7½ și 9.

„Lolotte și-a găsit norocul”

În rolurile principale:

Carmen Boni, André Roanne și Hans Junkermann

CINEMA „ELITE”

Duminică 2 Februarie 1930.

Începutul repr. la orele 3, 4½, 6, 7½ și 9.

„Școala dragostei”

În rolurile principale:

Ester Ralston și Lane Chandler.

CINEMA „GRADIȘTE”

Duminică, 2 Februarie 1930.

Începutul repr. la orele 3, 4½, 6, 7½ și 9.

„Vulturul împăratului”

În rolurile principale:

Rod la Rocque și Phillis Haver

Cinema GAI

Duminică 2 Februarie 1930.

„Detectivul misterios”

În rolurile principale:

TOM MIX

Rugăm cetiți, răspândiți și abonați ziarul adevărat național-creștin „Apararea Națională”!

Tiparul Tipograf

Arad

Arad

Palatul Cultural, pentru Biblioteca

48

